
Junák – svaz skautů a skautek ČR,
středisko **Hlinsko**

vydává

Informační časopis 8

prosinec 2011

Úvodní slovo

Obsah

Úvodní slovo	1
Betlémské světlo	1
Výprava I. oddílu	2
Schůzka pro rodiče skautek	2
Skautky v Lanškrouně	3
Vzpomínky Evy Polanské	4

Jak jistě již všichni víte, časopis změnil největšího šéfa, po Vlkovi přebírám štafetu já a doufám, že časopis neupadne v zapomnění a příspěvky se budou jen hrnout. Jinak v tomto čísle se dočtete především o činnostech dívčího kmene, chlapani jsou za námi trošku pozadu, snad to ještě doženou☺.

Pěkné počteníčko přeje

Buzola

Betlémské světlo

„Lid, který chodí v temnotách, uvidí velké světlo...“ (Iz 9, 1)

motto letošního Betlémského světla

Jako každý rok, i letos k nám dorazí z Betléma světlo, jehož cesta už je každoroční předvánoční tradicí. Světlo budou rozvážet skauti po celé republice a dostane se i k nám do Hlinska. Přijede v sobotu 17.12.2011 v 11:03 vlakem od Havlíčkova Brodu.

Vedení III. oddílu se rozhodlo opět se zapojit a před Vánoci vyrazit se světýlkem a přinášet do domácností plamínek, který je předzvěstí Vánoc a přijel až z dalekého Betléma. Proto uspořádáme 22.12. akci, při níž si budou moci lidé z Hlinska vzít své světýlko domů, pokud si ho již předtím neopatrí v kostele.

Budeme se mezi 18:00 a 18:20 pohybovat kolem obchodního domu Růže na sídlišti a poté se přemístíme na Betlém, kde budeme asi od 18:30 do 18:45.

Kdo bude chtít, může nás odchytit cestou, nebo přijít na místo, kde budeme stát, pro svůj plamínek. Rozhodně nás nepřehlédnete.☺

Více informací o cestě světla na www.betlemskesvetlo.cz

Za III. oddíl

Buzola

Puntíko-pruhatý listopad I. oddílu

Přes všechna zákeřná chřipková přepadení se nám podařilo se sejít a prožít společně páteční večer a sobotní dopoledne v barevném podzimním ladění. Oddílová akce by se dala spíše přejmenovat na družinovou, či polodružinovou :), přesto si trůfám tvrdit, že jsme se měly fajn. Celým časem nás provázely proužky a puntíky ve všech podobách, ať už v našem roztočném oblečení, tak při všech hrách a aktivitách. Namátkou zmíním twister, který jsme si snad nejlíp užily my z vedení, když jsme se do něj pustily, ještě než přišly děti. (Viz fotka.) Oblíbeným doplňkem večera se stal díky Helče i gymball, ale cvičení na něm od nás opravdu nečekejte! Dopřály jsme si lentilkovou "svačin-

ku", kterou jsme získaly jen díky našemu vytrvalému dechu při jejich sbírání. Večer jsme zakončily v kruhu svíček. Přesto měly holky ještě dost sil na malé večerní brebentění. Barče to však očividně nevadilo a usnula dřív, než zalezla do spacáku. :)

Druhý den jsme po ranním procvičení paměti u deskové hry probraly k

životu hudební nástroje z klubovny. Potom jsme se vydaly poznávat okolí Hlinska, když jsme v mlžném dopoledním oparu vyšly směrem k Lázním. Cestou jsme ochutnaly ojíňená jablka, prohnaly naší Niki a s promáčenými botami se za zpěvu vrátily na skaut'ák. Těšíme se, že příště vyjede-me dál z domova i s vámi! :)

Akci I. oddílu přiblížila

Liduš

Informační schůzka pro rodiče skautek

Za účelem bližšího seznámení s rodiči jsme se 18.11. společně sešli ve skautském domově. V úvodu jsme krátce představily náš oddíl družinu po družině, všechny členky a vedoucí.

Promítly jsme nějaké fotky z výprav, ze schůzek a z dalších akcí, které jsme společně zažily. Rodiče jsme seznámily i s našimi akcemi plánovanými pro tento rok. S rodiči bychom rády

navázaly bližší kontakt a zlepšili komunikaci mezi námi, především prostřednictvím e-mailů o programu oddílu a družin a uspořádáním akcí pro rodiče a děti.

O akci napsala

Jana

Výprava III. oddílu Wookihi do Lanškrouna

V pátek večer jsme přijely vlakem na lanškrounské nádraží a pak jsme šly do skautské klubovny na druhém konci města. Tam jsme se ubytovaly s naprostým úžasem, protože to bylo nádherné – všechno tam bylo nové. Po večeři měly hru Vulpesky. Byla to hra na smysly a ještě několik menších her a potom se šlo spát. Když jsme konečně usnuly, tak nás probudila Matylda, Terka a Lucka na noční hru,

při které jsme podle vzoru měly skládat čísla, která jsme našly, takže jsme tam byly dlouho. Potom jsme šly spát, ale nikdo nespál.

Ráno měly Vulpesky rozcvičku ve spacáku, pak se hrály různé hry a Vulpesky šly vařit oběd. K obědu byly trochu připálené špagety s kečupem a sýrem. Po obědě se chodilo za poutníky po Lanškrouně a vyplňovaly jsme dotazník o městě. Potom jsme byly v muzeu na

výstavě betlémů a dřevěných hraček s dobrovolným vstupným minimálně 30 Kč. Pak jsme šly do klubovny, tam jsme hrály hry a pak byla večeře. Po večeři byla hra „Milionář“ a pak se šlo spát. Ráno jsme vstaly, nasnídaly se a uklidily. Pak se ještě hrála hra „Škatulata, škatulata, hejbejte se“ a pak se šlo na vlak: Lanškroun -> Česká Třebová -> Pardubice -> Hlinsko a pak domů.

Zážitky z výpravy sepsala
Gabča

Skautky před muzeem v Lanškrouně

Skautské století v Hlinsku

V letošním roce si český skauting připomíná 100 let od svého založení Antonínem Benjaminským Svojsíkem. Toto výročí je dobrou příležitostí k ohlédnutí se do minulosti našeho střediska očima pamětníků. Tito lidé, stejně jako my dnes, jezdili na tábory, pravidelně se scházeli ve skautském domově a zažívali všelijaká dobrodružství.

Eva Polanská: Skauting mě opravdu zformoval

Paní Eva Polanská se stala členkou našeho střediska krátce po II. světové válce (společně se svojí starší sestrou). Ze svých vedoucích si vzpomíná hlavně na Marii Prokopovou a Květu Ježdíkovou, účastnici celosvětového setkání skautek v Anglii v roce 1947. V paměti jí utkvěl den, kdy skládala skautský slib, což tehdy byla „posvátná událost“. Vzpomíná si také na přepravu táborového vybavení zvláštním vagónem, který díky jejímu tatínkovi (výpravčímu) zastavil poblíž jejich tábořiště. Zpestřením jednoho z táborů byla návštěva anglické skautky, která pro ni byla velice atraktivní, přestože jí vůbec nerozuměla.

Jedním z nejsilnějších zážitků sestry Polanské bylo vyplavení tábora na Mílovech (koncem 40. let 20. století): „Byla velká bouřka, deštivo, snad týden pršelo a protrhla se hráz. Celé nás to vyplavilo a odneslo nám to stany.“ Promočené vybavení se muselo sušit celé léto a skautům pomáhali i cizí lidé. Dva roky po nástupu komunistické strany k moci však

byl Junák zlikvidován a činnost hlineckého střediska byla ukončena.

Během krátkého obnovení skautingu v Hlinsku v letech 1968-70 se uskutečnily dva

střediskové tábory, u Svratky (1969) a u Nových Hradů (1970). Sestra Polanská se jich zúčastnila jako vedoucí. Táborníci se tehdy myli v potoce, což dnes nepřipadá v úvahu, říká s odstupem času. V této době již byla vdaná a starala se o děti, které do roku 1970 rovněž skautovaly. Pracovala ve škole jako učitelka tělocviku.

Za komunismu nezažila na vlastní kůži žádné pronásledování. Kvůli své skautské

minulosti jí však jednou nebylo umožněno dělat vedoucí dětského tábora. Po zrušení skautského střediska se angažovala v Sokolu.

Po roce 1989 se Eva Polanská podílela na obnovení střediska a byla jednou z hlavních vedoucích na prvním porevolučním táboře v Šiškovicích (1991). Největší zásluhy na znovuzkřížení střediska podle ní měli bratři Jiří Švec a Ota Volejník. Neztotožňovala se však s přístupem mladší generace vedoucích, kteří podle ní tolik nelpěli na dodržování skautského slibu a zákona. Z Junáka proto v 90. letech vystoupila, na skauting však nezanevřela. Ráda vzpomíná na svá skautská léta, která výrazným způsobem formovala její osobnost. Dnešním skautům vzkazuje, aby se drželi svých zásad, aby dokázali lépe jednat s ostatními lidmi a aby si uvědomili, že nejsou na světě sami.

Připravil **Vlk**

Celý rozhovor ze 17. října 2011 bude brzy k dispozici na webu Skautského století: www.skautskestoleti.cz